

Р Е Ш Е Н И Е

№48

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 19.03.2013 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесети февруари две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря А.М.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Иванова **к.н.а.х.д. №23** по описа на съда за **2013** година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „***“ ООД, ЕИК по БУЛСТАТ *****, седалище и адрес: гр. Перник, ул. ***, бл. 39, вх. Д, ет. 4, ап. 107, с управител и представител А. С. С.*** против решение №797 от 16.10.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. №699 по описа на съда за 2012 г.

С оспореното решение е потвърдено наказателно постановление №23-2304860/12.04.2012 г., на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ (ИТ) Софийска област (СО), издадено срещу „***“ ООД, гр. Перник за нарушение по чл. 408, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ), като на основание чл. 415в от КТ е определено да бъде наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 300 лв.

Жалбоподателят сочи, че при постановяване на своето решение районният съд неправилно е възприел събраните по делото доказателства във връзка с изложените от наказаното лице доводи. Твърди се още наличие на противоречивост в мотивите на атакувания съдебен акт, както и че административнонаказващият орган не е представил пред съда доказателства обосноваващи приложението на санкционната норма на чл. 415в от КТ, като не се оспорва факта на извършване на вмененото нарушение. На основание тези си доводи жалбоподателят пледира наличие на основания за отмяна на атакувания съдебен акт, както отмяна на процесното НП.

Ответникът по жалбата – Дирекция „ИТ“ СО, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник дава заключение, че жалбата е неоснователна и предлага решението на Районен съд - Перник, като правилно и законосъобразно да бъде оставено в сила.

Административен съд - Перник, в настоящия си касационен състав взе предвид събраните по делото доказателства, наведените в жалбата основания и мотивите на обжалваното решение и след извършена служебна проверка на атакувания съдебен акт и по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срок, срещу подлежащо на обжалване съдебно решение и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

С оспореното решение, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства районният съд е приел от фактическа страна, че на 21.02.2012 г. в хода на извършвана проверка по спазване на трудовото законодателство в обект на контрол – павилион за палачинки в гр. Перник проверяващи инспектори от Д “ИТ” СО установили, че дружеството, в качеството му а работодател не е осигурило отделна ревизионна книга в обекта, която да представя на контролните органи при извършването на проверки. За нарушението бил съставен акт, въз основа на който е издадено процесното НП. Нарушението е квалифицирано като маловажно по привилегированата санкционна норма на чл. 415в от КТ.

При така установеното от фактическа страна районният съдия при разглеждането на спора в неговото същество е приел от правна такава, че дружеството в качеството му на работодател безспорно е осъществило от обективна и субективна страна състав на нарушение по посочената норма на чл. 408, ал. 2 от КТ, както и че правилно било приложена санкционната норма на чл. 415в от КТ.

Решаващият касационен състав намира, че постановеното от районния съд решение е законосъобразно и не страда от сочените в жалбата пороци – касационни основания за отмяна.

Твърдението на жалбоподателя, че не са били налице предпоставките за прилагане на привилегированата норма на чл. 415в от КТ не се споделят. В настоящия случай административнонаказателното производство срещу дружеството е било образувано за неизпълнение на задължението по чл. 408, ал. 2 от КТ, а именно липса в обект на работодателя на ревизионна книга, която да бъде предоставяна на контролните органи при извършването на проверки по спазване на трудовото законодателство.

Задължение за работодателите според чл.408, ал.1и 2 от КТ е: осигуряване на ревизионна книга в съответен обект, предоставянето ѝ на проверяващите и заверяването на ревизионната книга от съответните поделения на Инспекцията по труда. Липсата на ревизионна книга в контролирания обект е нарушение по чл. 408, ал. 2 от КТ, като към момента на установяване на процесното нарушение заверяването ѝ (във вр. с доводите на жалбоподателя) може да бъде предмет на административно нарушение само в случай, че такава все пак е съществувала, но не е представена. Административнонаказващият орган е приел, че към датата на издаване на наказателното постановление са били налице предпоставки за квалифициране на деянието като маловажно по смисъла на чл. 415в от КТ. От данните по делото е видно, че ревизионната книга е заверена преди произнасянето на наказващия орган. Липсата на посочване в НП на момента на снабдяване на работодателя с ревизионна книга след установяване на нарушението, не може да послужи като основание за отмяна на решението на районния съд и процесното наказателно постановление единствено на това основание. Затова и тази непрецизност на административнонаказващия орган съдът квалифицира като несъществена и неограничила по какъвто и да било начин правото на работодателя да разбере какво административно нарушение е извършил и защо бива административно наказван. Предвид това съдът приема, че правилна е квалификацията на нарушението в смисъла на чл. 415в от КТ, за каквато са били налице изискуемите предпоставки.

Предвид гореизложеното касационния съд на основание правилото на чл. 218, ал. 1 от АПК и след проверката съгласно чл. 218, ал. 2 от АПК намира, че не са налице сочените от жалбоподателя основания за касиране на оспореното решение и същото като валидно, допустимо и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК,
Административен съд - Перник

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение №797 от 16.10.2012 г. на Районен съд - Перник постановено по н.а.х.д. №699 по описа на съда за 2012 г., с което потвърдено наказателно постановление №23-2304860/12.04.2012 г., на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област, издадено срещу „****“ ООД, ЕИК по БУЛСТАТ *****, седалище и адрес: гр. Перник, ул. ***, бл. 39, вх. Д, ет. 4, ап. 107, с управител и представител А. С. С.***.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/